

Kedves Olvasó!

Újságunk történetében már másodszer fordul elő, hogy a szeptember-októberi szám kimarad, és a szerkesztő időhiányra hivatkozik. Nem lenne jó ebből rendszert csinálni, egyesületünknek inkább más hagyományokat kellene ápolnia.

Az időhiány előidézője egyértelműen 25 éves évfordulónk méltó megünneplésének előkészítése volt. A tervezés elején nem igazán tudtuk, mekkora fába vágtuk a fejszénket. Nekem az a feladat jutott, hogy régi tagok visszaemlékezései alapján, a meglévő dokumentumok felhasználásával írjam meg az egyesület történetét. Nosza, rajta, anyaggyűjtés! Nehezen indult be a munka, információhiányban szenvedtünk. A nyár elejére azonban, miután végigböngésztük a régi műsorgeterveket, Egyesületi Közleményeket, jegyzőkönyveket, segítőkész tagtársak leírták emlékeiket és hoztak fényképeket, óriási adathalmaz – sajnos, sokszor egymásnak ellentmondó dolgokkal – állt rendelkezésünkre. Megkezdhetett a rendszerezés, és ezzel a neheze. Mi és hogyan kerüljön be a Jubileumi Kiadványba? Sógornőmmel, Rottlerné Hábori Edittel a szó szoros értelmében családi hangulatban, éjszakákon át – mert mikor máskor van ideje egy dolgozó családanak – válogattunk a papírok és fényképek között. A legjobb szándékkal fogtunk neki a munkának, igyekeztünk tényszerű betekintést nyújtani az egyesület 25 éves múltjába. A korai időkhöz fűződő személyes tapasztalatok és élmények híján a leglelküismeretesebb munka mellett is előfordulhat, hogy néhány név vagy fontosabb esemény elkerülte a figyelmünket. Kedves Olvasó, ha Ön kezébe veszi a Jubileumi Kiadványt – mely megvásárolható az egyesületben – és javítani valót talál benne, esetleg ki szeretné valamivel egészíteni a benne lévőköt, kérem, hogy jelentkezzen a szerkesztőségben, hogy újságunk oldalain megje-

lenhessenek gondolatai, hiszen a kiadvány módosítására már nincs lehetőség.

A CD-ROM-hoz – amely szintén megvásárolható az egyesületben – az anyaggyűjtés nem okozott nagy problémát. Kiss Ludwig rendelkezésre bocsátotta amatőr videofelvételeit, Darányiné Demeter Magdi jó válogatást készített műsoraiból, a fotók pedig hegyekben álltak. Itt a videók vágása, digitalizálása és az így előkészített anyagnak egy jól és egyszerűen futó programba való beépítése volt hatalmas feladat. A munkacsoport több alkalommal ült össze, hogy a maximalista kívánságokat dr. Hatvany Csaba a program által kínált lehetőségek keretei közé szoríthassa. Ezután következhetett a mérhetetlen mennyiségű próbaégetés, ellenőrzés, javítás, míg végül sor kerülhetett a sokszorosításra.

A Jubileumi Kiadvány és a CD-ROM létrehozásában nagyon sokan közreműködtek.

Az előkészítő munkálatok során az ünnepség lefolyásának megtervezésében és megszervezésében sok tagtársunk vett részt. Az ezer pompásabbnál pompásabb ötlet közül az ezeregyedik valósult meg. Lehetőségeink (itt az anyagi helyzetünk is döntő tényezőként szerepelt) felmérése során született meg a végleges megoldás. Akik ott voltak jubileumi ünnepségünkön, láthatták, milyen eredménnyel.

A külső teremben elhelyezett kiállítás Baczur Magdi munkája volt. Az állófogadásra Székely Teréz szervezte meg a terülj-terülj-asztalkámat. A Südwest Pressében megjelent fotón is láthatuk, hogy micsoda pazar teríték várta a vendégeket. Minden egyes teli tálca tagtársaink adománya volt.

Nem tudom megállni, hogy az egyik „legfontosabb” probléma megoldásáról ne számoljak be: Hogyan rendezzük el az asztalokat az állófogadásra? Az első kísérletben az asztalok közepén, egy tömbben nyertek elhelyezést. „Gyerekek, nem jó, mert...”, próbáljuk meg úgy, hogy...“ – hangzott fel először az est folyamán. Majd utána még vagy tucatszor, minden egyes átrendezés után. Voltak fal mellett, közepén,

(Folytatás a 4. oldalon)

R ö v i d h í r e k

2001. november 17-re az egyesület vezetősége **rendkívüli közgyűlést** hív össze. Az euróra való áttállás egyesületünkben is érinti, a tagdíjakat január 1-étől az új pénznemben fogjuk fizetni, és a tagdíjra vonatkozó mindennemű változtatás jóváhagyása a közgyűlés feladata. Kihasználva az alkalmat, hogy a tagság nagy része együtt lesz, a napirendi pontok közé felkerült egy másik fontos kérdés is: Milyen kedvezményekkel járjon az egyesületi tagság? A mérsékelt árú báli belépőkön és az előadásokon a csökkentett költséghezjáruláson kívül milyen előnyökben részesüljenek tagok? Kérjük, gondolkozzanak ezen a kérdésen, hozzák ötleteiket, és jöjjenek el mindannyian!

✂ ✂ ✂

A vezetőségi megbeszélések nyilvánosak. A műsorszórásban megjelölt időpontokban tartandó gyűlésekre mindenki feljöhet. Indítványokat, javaslatokat tehet, hozzászólhat az elhangzottakhoz, részt vehet a program összeállításában, elmondhatja a maga, közvetítheti a tagtársak észrevételeit, kívánságait. Az egyesületi élet szervezésében aktívan részt vállalhat. Minden tagtársat szeretettel várunk.

Új kapcsolataink

Egyesületünk bővítette tevékenységi körét. Megismerkedtünk néhány olyan szervezettel, melyek munkája, tervei összefüggének egyesületünk célkitűzéseivel. Egy ún. partnerkapcsolat létesítésével együttműködésünket hivatalossá tehetjük. Ebből mindkét félnek előnye származik.

Partnereink a velünk létesített kapcsolat révén a Magyarországon meghirdetett pályázatokra való jelentkezésük esetén pozitívabb elbírálás alá eshetnek, ezzel különféle előnyöket élvezhetnek: anyagi támogatást, külföldi tanulmányutat vagy állami támogatást egy-egy drágább segédeszköz beszerzéséhez.

A Sutytyomban zenekar tagjait már jól ismerjük. Segítséggel egész Németországban lehetőséget kaphatnak népzenei kultúránk bemutatására, cserében nálunk kedvező feltételekkel lépnek fel. A Kőrösi Csoma Sándor Ifjúsági Természetjáró Egyesülettel közös célunk programkínálatunk színesítése. Az Érted-Veled Baranyában Alapítványt - mellyel egyesületünk nevében Baczur Magdi tartja a kapcsolatot - ebben a számunkban részletesebben mutatjuk be olvasóinknak.

Az 1997-ben Pécsen létrehozott alapítvány célja:

– *Elősegíteni a mozgáskorlátozott embereknek mint a társadalom hátrányos helyzetű tagjainak a szociális, pedagógiai, valamint foglalkozási rehabilitációját.*

Egyesületünk műszaki felszereltsége ismét javult. Dembinszky Csilla egy üzenetrögzítőt adományozott a klubnak. Ez már nagyon hiányzott. Bármikor elérhető vagyunk így. A vacsorák előrendelése is egyszerűbbé válik, a szombati vacsorákra csütörtök este 21.00 óráig lehet jelentkezni.

✂ ✂ ✂

December 9-én, vasárnap kerül sor a hagyományos **Mikulás napi gyermekprogramra**. Ismételtlen kérjük a szülőket, hogy november 25-ig tudassák, hány gyermekkel jönnek az ünnepségre, hogy a Mikulásnak időben megírhassuk, hány csomagot hozzon magával. Senki ne maradjon ajándék nélkül, de a visszaúton se legyen tele a puttony. Jelentkezhetnek telefonon az egyesület üzenetrögzítőjén keresztül, vagy a közgyűlés alkalmából, a hirdetőtáblára kitett listán, írásban.

✂ ✂ ✂

Az újságunk címére kiírt pályázatok elbírálásának eredményét a címlapon láthatja, kedves Olvasó. Egyöntetűen úgy döntöttek a pályázók és a bíráló bizottság, hogy maradjon a régi cím a forma minimális változtatásával.

- *Aktív segítségnyújtás a mozgáskorlátozottak segédeszköz-höz juttatásában.*
- *A mozgáskorlátozottak információszerezési lehetőségeinek szélesítése.*

Egyesületünk feladata lenne adományok gyűjtése vállalatoktól és magánszemélyektől. Itt nem pénzre gondolunk, hanem ruhaneműre, műszaki- és háztartási eszközökre, stb. Szeretnénk még karácsony előtt pár dolgot összegyűjteni, hogy ezekkel a

rászorultaknak szép ünnepet szerezzünk.

Az alapítvány fiatalok részére egy ún. „Internet Café” létrehozását tervezi, ehhez a helyiség már megvan. Amennyiben valakinek van otthon régebbi, de még internetezésre alkalmas számítógépe, vagy tudja, hol lehetne ilyet beszerezni, szívesen vennénk, ha ezt felkínálná. Adományaitok elvégeken az egyesületben tudják leadni (jó alkalom lenne a november 24-i Katalin bál), szükség esetén a nagyobb méretű dolgokért el is megyünk. Nagyobb adománynál egyesületünk Spendequittungot is tud adni. A fentiek ellenszolgáltatásaként az alapítvány a szentdományi vendégházában (Pécs közelében) szívesen látja tagjainkat. Ez a speciálisan mozgáskorlátozottak számára kialakított ház három család részére biztosít helyet. Az alapítvány alapító okirata kérésre az egyesületünkben megtekinthető. Adományaitok előre is köszönjük.

Dembinszky Tamás - Baczur Magdi

Portré

Farkas Katalin

A véletlen hozta, hogy Portré sorozatunkban Farkas Katalin bemutatására kerül most sor. A jubileumi ünnepség műsorát az ajtó mellett állva hallgattam. A langenauai Spinnstubensänger énekelt éppen a „színpadon“. Meghökkenően tapasztaltam, hogy hátulról is hallom az éneklést. Ennyire nem lehet jó az akusztika! Megfordultam, és Kati néniire esett a pillantásom. Ő dalolt tiszta, csengő hangon a kórossal. Később beszélgettünk, és megjegyeztem, milyen szépen énekel. „Mindig nagyon szerettem énekelni. Nálunk az egész család játszott valamilyen hangszeren, én voltam az egyetlen, aki nem tanulhatott. Szerencsétlenül születtem.“ – válaszolta.

Szó szót követett, és Kati néni mesélt az életéről.

„Vecsési sváb lány vagyok. Szomszédaink magyarok voltak, otthon is magyarul beszélünk, az összes barátnőm magyar lány volt. Apám a vecsési fúvószenekarban muzsikált, anyám a dal-körben szólóénekes volt. 6 osztályt végeztem, azután jött a háború. A vecsési – legtöbbször azonban úgy ismerik, hogy Ferihegyi – repülőtér mellett laktunk. A bombázások, repülőgépmadá-sok lehetetlenné tették a rendszeres iskolabajá-rást.“

„A kitelepítés minket is elérte. 1946. május 17-én raktak bennünket vonatra. Akkor 14 éves voltam. Az egész fúvószenekar családotól együtt maradt. 6 napig tartott az út. Amikor félretolták egy állomáson a vonatot, tudtuk, hogy hosszabb várakozásra számíthatunk. Ilyenkor az asszo-

nyok a magunkkal hozott babból levest főztek a peronon. Volt úgy, hogy a vonat hirtelen elindult, akkor felkaptuk az állványt és a félkész étellel teli üstöt, úgy ugrottunk aztán mi is vissza.“

„Május 22-én érkezünk Ulmba. A Fuchtlings-komissar megtudta, hogy egy komplett zenekar van közöttünk, leszállíttatta a 14 családot. A többiek még mentek tovább. A Michelsbergen a kasszárnyában kaptunk szállást, 4 család élt egy szobában egy éven keresztül. A megérkezésünk utáni napon már dolgoztunk, téglát pucoltunk. Ulmban a Münsteren kívül nem volt egy ép ház sem. A mai színház környékén romok közt botladoztunk. A megtisztított tégláért esténként jött a teherautó, hordta a javítandó házakhoz, építkezésekhez. Tanulni itt sem tudtam. Már az is nagy dolog volt, hogy a legkisebbek el tudták kezdeni az iskolát.“

„Amikor valamilyen új munkára osztottak be bennünket, egy cédulára írták fel, mit kell csinálnunk. Egyszer az állt rajta: Johannisbeeren pflücken. A barátnőmmel nem tudtuk, mi lehet ez. Nagyon csúnyán hangzott, szégyelltük magunkat és féltünk, hogy valami rossz lesz ebből.“

„80%-ban itt tanultam meg németül. Nagyon igyekeztem hogy a németet és a magyart is egyformán jól beszéljem. Amit ma tudok, mind a magam erejéből tanultam meg. Rengeteget olvastam, ami csak a kezembe került. Ez még ma is így van, most is sokat olvasok és nagyon szeretek tévét nézni, minden érdekelt. A párommal sokat utazunk, ezen a nyáron az Északi-fokot látogat-tuk meg.“

„Mindig szerettem magyarul beszélni, a lányom is tud magyarul. Még ma is emlékszem, miről szólt az a magyar nyelvű könyv, amit elsőként itt olvastam. A barátnőmtől kaptam ajándékba.“

„Legelőször 1956 tavaszán mehettem haza. Az elsők között voltam, akik megkapták az engedélyt. Mostanában már évente kétszer-három-szor utazunk Magyarországra.“

„A söflingeni bálokra eljáratom régebben, de aztán megszakadt a kapcsolat az egyesülettel. Úgy 4-5 éve jövök fel rendszeresen a párommal, jól érezzük itt magunkat. Szívesen meghallgatom az előadásokat, a bálokon táncolni már nem szoktunk, a térdeink nem bírják, de törzshelyünk van a zenekar közelében.“

„Mindig úgy éltem: a rosszat mögöttem hagyni, előre törekedni.“

Ui.: Kati néni oldotta meg a „nagy“ problémát: azt, hogy suttymban, Baden-Württembergben úgy mondják: hehlingen.

U alakban, V alakban, T alakban, hosszában, keresztben és átlósan. Egy matematikus biztosan ki tudja számolni, hogy nyolc asztalt hányféleképpen lehet egymáshoz fűzni. Mi felülmúltuk ezt a számot, bármeekkora is legyen. A káoszt csak fokozta, hogy Schlachter Jutának meg kellett mentenie a hófehér, keményített abroszokat az asztalokat húzó, vonó, toló és taszigáló kezek káros hatásától. Aztán egyszer csak felhangzott: „Gyerekek, így lesz a jó!” Mindenki megkönyebbült, majd a háttérben csendesen megszólalt valaki: „Hiszen legelőször is pont így állítottuk fel az asztalokat!” Mondhatnánk azt is, hogy sok hűhó semmiért, de azt is, hogy jóakarásban, tetterekészségben, lelkesedésben és vidámságban nem szenvedett hiányt a csapat. Közben persze a belső helyiségben sem tétlenkedtek. Finom kezek szorgos munkája során a terem közepére lerakott tárgyakból ízléses dekoráció kerekedett. A tagtársak szívesen adták kölcsön féltve őrzött dísztárgyaikat, értékes népművészeti “kincseiket”, frissen keményített kézimunkáikat. Sikertült külsőségeiben is ünnepélyessé varázsolni egyesületünk ódon falait.

A műsor összeállításában a vezérelv az volt, hogy legyen sok, különböző stílusú magyar zene, kevés szöveg, és németül is hangozzék el valami a magyarul nem értő vendégek számára.

Mint a készülődés egyéb szakaszaiban, az anyagi helyzetünk itt is meghatározó volt. Amatőr és profi szereplőink szívesen vállalták a fellépést.

Mindannyian egyetértettünk elnökünk ötletével, hogy a legalább 20 éves folyamatos tagsággal rendelkező társainknak egy emléklappal fejezzük ki tiszteletünket és megbecsülésünket. A hiányos dokumentáció miatt tartottunk attól, hogy alapos kutatómunkánk ellenére is előfordulhat, hogy valaki kimarad.

A meleg vacsora megszervezése – büfés híján – kemény diónak bizonyult, de Baczur Magdi és Lengyel István nagyszerűen megoldották a feladatot. Hogy az a bizonyos dió milyen nagyon kemény volt, arról csak ők tudnának beszámolni.

28-án este már csak néhány kérdés maradt megválaszolatlanul: Vajon eljönnek-e a tagok? Lesz-e valaki a várostól? Gondoltunk-e mindenre? Elégedettek lesznek-e a vendégek, jól érzi-e majd magát mindenki? Úgy sikerül-e az ünnepség, ahogy elterveztük?

Mindazoknak, akik az előkészítésben részt vettek, egyaránt az volt a céljuk, hogy a tagságot megörvendeztessék, igazán ünnepélyessé tegyék ezt az évfordulót. Vajon sikerült? A választ tagtársaink adták meg:

Vendégünk volt Dr. Götz Hartung polgármester úr

Születésnap állófogadás

Kiss Ludwig: Az ünnep lefolyása összhangban volt az alkalommal, sőt minden várakozást felülmúlt ünnepélyességében, hangulatában, tartalmában. Ezt bizonyítják magas rangú vendégeink hozzászólásai is. Remélem, ez a szép ünnepség új lendületet és kedvet ad tagjainknak egyesületünk további fejlesztéséhez.

Rusák Dubravka: Super, super, super!

Rusák István: 99%-os volt. De csak azért mondom, mert egyszer egy tanárom mondta, hogy 100%-os megoldás nincs. A többiek is, akikkel beszéltem, mind meg voltak elégedve.

Kiss Adél: Szinte nem is mondhatom, hogy volt hiba, jól éreztem magam.

Dembinszky Tamás: Nagyon szépen, nagyon jól sikerült az ünnepség. Örömmel vettem, hogy a magas rangú meghívottak közül sokan megtiszteltek bennünket jelenlétükkel. Dr. Götz Hartung polgármester úr, Mydlo Tamás főkonzul úr, Kaupp dékán úr és Peter Langer úr, a Dunafesztivál igazgatója köszöntő beszédükben hangsúlyozták, hogy egyesületünknek nem csak múltja, de jövője is van. Nagy örömömre szolgált, hogy sokan eljöttek a régi, alapító tagok közül is. Azt sajnálom, hogy fiatalabb arcokat keveset láttam. A műsor színes volt, idősök és fiatalok egyaránt szerepeltek. Az est hangulata bensőséges volt.

Farkas Katalin: Nagyon jól éreztem magam, a hidegtálat és a vacsora nagyon finom volt. Kellemesen érintett, hogy nagyon sokan eljöttek.

Baczur Magdaléna: Csak egy bajom van, sajnos nem láttam az egészből semmit. Végig a pult mögött álltam.

Székel László: Örültem, hogy sokan voltunk. Olyanok is elégedettek voltak, akik ritkán jöttek fel. Ez talán arra indítja őket, hogy gyakrabban feljárjanak, részt vegyenek a programokon.

Kottsieper Marika: Én csak szuperlatívuszokban tudok beszélni. Jobban nem is lehetett volna megszervezni, le a kalappal.

Dembinszky Csilla: Sok munka volt, de megérte.

Totin Elsi: Tudom, milyen nehéz egy ilyen ünnepséget megszervezni, de nagyon jól sikerült. Olyanokkal is találkoztam és beszélgettem, akiket már 10-15 éve nem láttam. Ők is jól érezték magukat, és megígérték, hogy ezután gyakrabban ellátogatnak az egyesülethez.

Vági László: Most vagyok itt másodszor, és az tetszik nagyon, hogy az emberek összetartanak. Mindenki jókedvűen töltötte az estét. Úgy látom, hogy ide olyan emberek járnak, akik büszkéek rá, hogy magyarok.

(rh)

Évfordulók, ünnepek

Az aradi vértanúk

Szabadságharcunk letűnt napvilága,
Te vakító nap a század delén,
Nem pazaroltad sugarad hiába,
Bár vak sötétbe halt az égi fény,
Eszméiden nem győzött az enyészet,
Örökbe hagyta halhatatlan részed',
Fényeddel fényt hint késő századokra
A tizenhárom vértanú alakja.
S ők élni fognak, élni mindörökkön,
Szent lesz, örökké szent a sírgödör,
A míg az eszmény ki nem hal e földön,
Míg magyar szellem még magasba tör,
Az ígét, melyért éltet áldozának,
Szívébe írták az egész hazának,
Utódtól fogja hű utód tanulni:
Hogyan kell élni, s hogy lehet meghalni.

(Palágyi Lajos)

„1849. október 6.

Öltetek gyászt ezen a napon és kérjétek meg apátokat, hogy beszéljen nektek a tizenhárom aradi vértanúról, mert ha valaki elfelejtette, hogy magyarnak született, ezen a napon eszébe jut.“

(Emlékezetes napok a magyar történelemből
Magyar fiuknak összeírta Gárdonyi Géza)

Az 1848-49-es szabadságharc utáni megtorlás első hulláma 1949. október 6-án kezdődött. Ezen a napon végezték ki Pesten gróf Batthyány Lajos miniszterelnököt és Fekete Imre gerillaszázadost, Pécssett Veritke Gábort és Szilva Lajost, akik az eszéki várból szöktek meg. A hajnali órákban az aradi vár sáncárában lőtték agyon Kiss Ernő altábornagyot, Desseffy Arisztid és Schweidel József vezérőrnagyokat, valamint Lázár Vilmos ezredes. Néhány órával később ugyanitt a honvédsereg 9 tábornokát vezették bitófa alá: Poeltenberg Ernőt, gróf Leiningen-Westerburg Károlyt, Lachner Györgyöt, Aulich Lajost, Damjanich Jánost, Knézic Károlyt, Török Ignácot, Nagy Sándor Józsefet és gróf Vécsey Károlyt. A politikai vezetők közül Csány László miniszteren és Perényi Zsigmond felsőházi elnökön hajtották végre a halálos ítéletet. Október 6. Ettől kezdve a magyar nemzet gyásznapja.

1989 nyarán Párizsban jártam. Eljutottam a híres Père Lachaise temetőbe is. A sírok közt bolyongva egy ismerős formát, egy kettőtört Magyarországot és nemzeti színeinket véltem felfedezni. Közelebb mentem, és elolvastam a feliratot. Magyar nyelvű szöveg állt az emlékművön:

„1958-1988

**Legyen ez a francia föld jelképes sírhelye
Nagy Imrének, Losonczy Gézának, Maléter
Pálnak, Szilágyi Józsefnek, Gimes Miklósnak,
az 1956-os forradalom minden kivégzettjének,
akiknek saját hazájukban nincs sírjuk.**

**Emberi Jogok Magyar Ligája
Párizs, 1988.“**

A felirat utolsó sora már nem aktuális, de emlémem, áll még a törött hajótestet és viharvert vitorlát formázó emlékmű.

Rottler Hedvig

Karácsony

A szép Szűz Mária szent Fiának

A szép Szűz Mária szent Fiának,
Imígyen énekelt kis Jézusnak:
Örömet ringatlak, szívemből óhajtlak,
Aludj, aludj.

Aludj el magzatom, napom fénye,
Életem egyetlen szép reménye.
Örömet ringatlak, szívemből óhajtlak,
Aludj, aludj.

Aludj el fiacskám, rózsaszálam,
Aludj el violám, én zöld ágam.
Örömet ringatlak, szívemből óhajtlak,
Aludj, aludj.

(magyar népköltés)

Mennyből az angyal

Mennyből az angyal lejött hozzátok,
pásztorok, pásztorok!
Hogy Betlehembe sietve menvén,
lássátok, lássátok.

Istennek fia, aki született
jászolban, jászolban,
ő leszen néktek Üdvözítőtök
valóban, valóban.

Mellette vagy az édesanyja,
Mária, Mária;
barmok közt fekszik, jászolban nyugszik
szent Fia, szent Fia.

El is menének köszöntésére
azonnal, azonnal,
szép ajándékot vivén szívökben
magukkal, magukkal.

A kis Jézuskát egyenlőképpen
imádják, imádják,
A nagy Úristent ilyen nagy jóért
mind áldják, mind áldják.

Minden kedves Olvasónknak békés, boldog karácsonyt, és sikeres új esztendőt kívánunk!

Műsorajánlat

Szilveszteri mulatság a klubban

Újra itt az alkalom, hogy egyesületünk ter-
meiben együtt búcsúztassuk az elmúlt évet,
illetve üdvözljük a ránk köszöntő újeszten-
dőt.

Menü:

20.00-kor: svédasztal (sült malac és saláta-
bár; pogácsa, rétes)

Éjféltor: egy üveg pezsgő négy főre

Éjféltor után: egy pár virsli zsemelével

Ára: 40,-DM/fő,

illetve 12 éves korig 20,-DM/fő

Izgalmas tombola!

A zenéről magunk gondoskodunk oly mó-
don, hogy kérjük, mindenki hozza magával
legkedvesebb CD-it, kazettáit. Termeink be-
fogadóképessége korlátozott (ígérjük, hogy
nem lesz torlódás), ezért kérjük, jelentkezze-
nek minél előbb a 0731/35479-es, illetve
0731/9314672-es telefonszámokon. Sajnos a
december 13. utáni helyfoglalásokat már
nem tudjuk elfogadni. Szeretettel vár min-
denkit a rendezőség.

Kézművesvásár

Hagyományos technikával készült modern
stílusú kerámiáit, fazekasmunkáit, va-
lamint szőtteit hozza el egyesüle-
tünkbe **Bencsik Mária** Oroszlórol.

A **november 10-én** rendezendő
kézművesvásárunkon nagy vá-
lasztékban találhat háztartásá-
hoz használati- és dísz tárgya-
kat.

Dórá Erzsébet félé kifli

5 dl tej 1 evőkanál só

2 dl víz 1 egész élesztő

3 evőkanál cukor 2 dl olaj

Csak annyi liszt, hogy ne legyen kemény
(kb. 1 kg)

Langyos tejben az élesztőt a cukorral fel-
futtatjuk, hozzáadjuk a langyos vizet, a sőt,
1,5 dl olajat és annyi lisztet, hogy lágy tész-
tát kapjunk. Jól kidolgozzuk, közben még
hozzáadjuk a maradék olajat. Kelesztés
nélkül cipókat szaggatunk a tésztából, kör
alakúra nyújtjuk, nagyon vékonyan meg-
kenjük vajjal, nyolc részre vágjuk, kifli for-
mára tekerjük. Közel rakjuk egymáshoz,
úgy finom, ha összenő. Amikor megkel,
bekenjük tojássárgájával, megszórjuk sóval
és köménymaggal vagy szeszammaggal.

Ha kiszült, vékonyan átkenyjük olajjal.

Egyesületünkön kívűl

Egy müncheni programra hívom fel figyel-
müket: **december 2-án** Rendkívüli gyerek-
nap címmel **Halász Judit** adventi műsorát
hallhatják a zene- és irodalombarátok. Az
előadás a Willi-Graf-Gymnasium aulájában
(Borschtalle 26, München) 18.00 órákor
kezdődik. A belépőjegy 10,-DM-ba kerül, a
családi jegy ára 25,-DM.

A langenauai Ungarstube ba-
bakiállítás rendez, melynek
ünnepélyes megnyitója **de-
cember 1-én 14.00 órákor**
lesz. 1940-től napjainkig kü-
lönböző anyagokból készült
babákat január 13-ig minden
vasárnap 14.00 és 16.00 óra
között lehet megtekinteni. Az
egyesület által december
2-ára szervezendő közös
múzeumlátogatásra a hirdetőtáblára kifüg-
gesztett listán jelentkezhetnek.

**2001. november 23-án és 24-én a Donau-
literatur** című irodalmi és zenei programon
vehetnek részt az érdeklődők, melynek egyik
vendége **Esterházy Péter**, a mai magyar iro-
dalom egyik kiválósága. A Roxyban és a
Donauschwäbisches Zentralmuseumban zaj-
ló kétnapos rendezvénysorozat részletes pro-
gramját megtalálhatják egyesületünkben is.

Katalin-bál
nov. 24-én, 20 órákor
zenél: Münchenből
a Pacsirták
együttes
a Kristály-Duó
zenél
dec. 8-án, 20 órákor
a Mikulás-bálon

Az Ulmi Magyar Kultúregyesület kiadványa

Egyesületi honlap

<http://www.ulmke.bn-ulm.de>

Email: ulmke@bn-ulm.de

Felölös szerkesztő: Rottler Hedvig

E-mail: hrottler@yahoo.de